

Ана
Ђорђевић

ЧОВЈЕК ВИСИНЕ

Режија: Јана Маричић

„Вјечна зубља вјечне помрчине нит догори нити свјетлост губи.”

АНА ЂОРЂЕВИЋ, ПИСАЦ

Ана Ђорђевић рођена је у Београду, 1977. Дипломирала је позоришну и радио режију на Факултету драмских уметности. Професионални је редитељ од 2000. године, од када се активно професионално бави и драматургијом и драмским писањем.

РЕЧ АУТОРА

Драма „Човјек висина“ настала је инспирисана животом Његовог Високопреосвештенства Митрополита Митрофана Бана (Грбаљ, 1841. – Цетиње, 1920.)

Она је базирана једним делом на аутобиографским списима објављеним под називом „Животопис или Успомене из живота Митрополита Митрофана Бана“, а другим на фикцији. Радња драмског текста смештена је у Цетињски манастир, и дешава се 1920. неколико месеци пред смрт Митрофана Бана. Она описује у потпуности измишљен, али могућ, сусрет самог Митрополита са сликарем Урошем Предићем, поводом обнове капеле на Ловћену, и сукоба мишљења у вези са начином на који би се она извела између краља Александра Карађорђевића и православне цркве.

Околности сусрета, и дијалог у комаду плод су фикције, организоване око тачних историјских података којима располажемо, а који се тичу живота и дела Његовог Високопреосвештенства Митрополита Митрофана Бана, као и контраверзне намере државног врха Краљевине Срба, Хrvата и Словенаца да на месту оштећене заветне капеле коју је у своје време подигао Петар II Петровић Његош, са жељом да у њој буде сахрањен, подигне маузолеј по идејном решењу вајара и архитекте Ивана Мештровића, намере којој се Митрополит супротстављао.

Историјски тачни подаци и они који су плод маште оправдане нужном уметничком слободом, у овом су драмском тексту испреплетани, али искључиво са циљем да се проблематика изложена у њему осветли из што вишеуглова, правично и истинолубиво.

МАРКО КЕНТЕРА, ИДЕЈНИ ТВОРАЦ ПРОЈЕКТА

Рођен у Котору 1976. године.

Био је директор Јавног сервиса „Телевизија Будва”, предсједник Управног одбора, вршилац дужности директора Јавне установе и селектор Драмског програма фестивала „Град театар”, коаутор књиге „My Budva and Montenegro” са Аном Стојановић, уредник едиције „Будва” у чији састав улазе монографије „Будва, град краља Кадма”, „Будванска села, бисери етно туризма” и „Музеј града Будве - времеплов”. Водио је пројекат прославе 600 година манастира Прасквица. Оснивач је, са Мирославом Лукетићем, магазина „Паштровски алманах”. Уредник је монографије о трећих десет година фестивала „Град театар” као и е-магазин „Шквер”. Продуцент је, аутор и дио тима многих значајних националних, црквених, туристичких, културолошких и спортских пројеката Србије и Црне Горе.

БОЖИЈИ ЧОВЈЕК

Дуго слушајући приче драгог Мирослава Лукетића, несвакидашњег човјека и хроничара знаменитих Будвана и Бокеља, остао сам затечен величином лика и дјела Марка Бана из Главата. Тај фасцинантни ратник, педагог, мислиоц и духовник, као Митрофан Бан се уздигао до најзначајнијих црногорских митрополита, којем је припадала историјска част да поново уједини вјековима разарапану српску цркву. Тај оштроумни старији пун љубави, са истим полетом прослављао је рођење будућег српског краља Александра на Цетињу, и са истих камених и небеских врхова супротставио се идеји о подизању Мештровићевог маузолеја Александровом праћеду на Ловћену. Тада су његови аргументи побиједили, а Његошев завјет испуњен.

Данашње историјске прилике и искушења омогућила су нам да боље сагледамо улогу митрополита Бана а потом и нас самих у очувању тестаменталне воље Петра II Петровића Његоша.

Сматрао сам да би сусрет два српска великана, митрополита Бана и сликара Уроша Предића, тај дијалог између либералног мислиоца и божијег чувара аманета о умјетности и вјери, градитељској мегаломанији и смислу љубави помогао у проналажењу одговора на питања која и данас разапињу црногорску јавност.

Захваљујући прије свих Ани Ђорђевић а потом и осталим члановима екипе и продукције, почетна идеја преточена је у изврсно драмско дјело које је на моју велику срећу данас пред публиком.

ЈАНА МАРИЧИЋ, РЕДИТЕЉ

Јана Маричић рођена је 1984. у Београду. Завршила је позоришну режију на Факултету драмских уметности. Након бројних асистентура, режира у позориштима широм Србије, али и у другим медијима. Бави се превођењем, лектуром, режијом концерата, модних догађаја, синхронизација. Ауторка неколико научних радова из области теорије позоришта и учествовала на неколико међународних конференција. Предаје глуму на Академији уметности у Београду.

Сценографије: „Чардак ни на небу ни на земљи” Позориште Бошко Буха, „Петријин венац” Театар на Брду, „Ревизор” Књажевско-српски театар Крагујевац. Значајније режије: Јасмина Реза „Бог масакра” Народно позориште Суботица, Н.В. Гоголь „Ревизор” Књажевско-српски театар Крагујевац, Вернер Шваб „Председнице” Народно позориште Сомбор, Торстен Бухштајнер „Североисток” Беоарт и Битеф театар, Нил Лабјут „Судњи дан” Југословенско драмско позориште...

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Скуп вредности којима човек тежи одувек је, као и он сам, исти. Није млада ни дилема да ли се до тог циља стиже левом или десном стазом. Пре сто година, непосредно после Великог рата, једни су непоколебљиво веровали у напредак након ужаса, док су другима ратне трауме усадиле опрез, горчину, пессимизам. Ни данас не знамо који су боље знали, знамо само да је мир и за једне и за друге кратко трајао. У таквим околностима велике личности малих народа делују апсурдно беззначајно, историјски неприметно. Ипак, остају сећања на њихове идеје, предвиђања, страхове, који се ни по чему не разликују од говора запамћених мислилаца. Зато се ваља подсетити на оно што имамо и оне које смо имали. А њихова запитаност остаће и наша: да ли трајање и опстанак значе разумети време и промене, или сачувати изворни тренутак приписујући му вечност.

НЕБОЈША МИЛОВАНОВИЋ, ГЛУМАЦ

Дипломирао глуму на ФДУ у класи проф.
др. Владимира Јевтовића.

По дипломирању постао члан ЈДП-а. Игра у представама класике и савременог
репертоара. Игра у ТВ серијама и филмовима.

Добитник више годишњих награда ЈДП-а,
Стеријине награде и награда на фильмским
сусретима. За ауторски пројекат STAND
DOWN SA NEBOJŠOM MILOVANOVIĆEM
вишеструко награђиван.

БОЈАН ЖИРОВИЋ, ГЛУМАЦ

Дипломирао глуму на ФДУ у Београду у класи проф. Арсенија Јовановића 1994. године када и постаје стални члан Позоришта Атеље 212.

Игра у позоришним представама, у ТВ серијама и филмовима.

Награде: „Ардалион“ за епизодну улогу на Југословенском позоришном фестивалу у Ужицу и награда компаније „Новости“ за епизодну улогу на Стеријином позорју за улогу Младог лекара у представи „Невиност“.

За улогу Кристијана у представи Прослава добио је 2009. године награду „Милош Жутић“ за најбоље глумачко остварење у домаћим позориштима.

АНДРИЈАНА ПАЈИЋ, КОСТИМОГРАФ

Адријана Пајић костимограф, рођена је 18. августа 1983. године у Смедереву. Након завршене Гимназије дипломирала је на Академији Лепих Уметности на одсеку костим, у класи Љиљане Драговић. Већ на факултету учествује на групним изложбама радова и костима, модним перформансима, изложбама у оквиру *Fashion Week-a*, као и самосталним изложбама слика. Као асистент костимографа и костимограф, радила је на телевизијским филмовима, серијма, многобројним ТВ рекламама и музичким спотовима. Позориште јој је посебна љубав.

Аутор је костима за драмске представе: „Црвено“ у режији Данила Маруновића, „У агонији“ Ане Ђорђевић, „Североисток“ у режији Јане Маричић, „Роман о Лондону“ у режији Ане Ђорђевић, „Пуковник Птица“ у режији Марка Манојловића.

У улози Митрофана Бана: НЕБОЈША МИЛОВАНОВИЋ
У улози Уроша Предића: БОЈАН ЖИРОВИЋ

Режија: ЈАНА МАРИЧИЋ

Драмски текст: АНА ЂОРЂЕВИЋ
Идејни концепт: МАРКО КЕНТЕРА

Костимограф: АНДРИЈАНА ПАЈИЋ
Лектор: ДИЈАНА МАРОЈЕВИЋ

Продукција: ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА БУДВЕ
Извршна продукција: БЕОАРТ БЕОГРАД
Покровитељ: ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА ОПШТИНЕ БУДВА

*„Ја хоћу да ме сараните у ону цркву на Ловћену...
То је моја потоња жеља, коју у вас иштем, да испуните,
а ако ми не задате Божју вјеру, да ћете тако учињет,
како ја хоћу, онда ћу ве оставити под проклетством,
а мој последњи час биће ми најжалоснији и ту
моју жалост стављам вами на душу.“*

ПОКРОВИТЕЛЬ

ЈУ НАРОДНА
БИБЛИОТЕКА
БУДВЕ

